

Jeg ønsker:

- Etablering af en Angelides-kommission for at undersøge den danske finanskriser og hvorvidt den blev korrekt håndteret.
- En Glass/Steagall-reorganisering af det danske bankvæsen for at fjerne spekulation og sikre en rettidig konkursbehandling af nødlidende banker.
- Bevarelse af den danske krone og dansk suverænitet. EU skal være et samarbejde mellem suveræne nationer i stedet for et imperium med magtesløse undersåtter.
- Skabelsen af 500 mia. kr. i nationale kreditter gennem Nationalbanken til både statslige, kommunale og private investeringer.
- Bygning af store infrastrukturprojekter: Femern Bælt-forbindelsen, Kattegatbroen, Helsingør/Helsingborg-tunnelen, et nationalt magnettoget og danske kernekraftværker.
- Statslige investeringer i hele den nationale infrastruktur.
- Statslige bidrag og langfristede lån til investeringer ude i kommunerne.
- Investering i det underfinansierede sygehusvæsen og uddannelsessystem.
- Statslige investeringer i forskning og udvikling.
- En videnskabelig og kulturel renæssance.

Følg min valgkamp og
kontakt mig på:
www.sive.dk
tel: 41 42 40 96
info@sive.dk

Valgmøde med Hans Schultz
Onsdag den 14. september kl. 19
Aalborg Hovedbibliotek, Foredragssalen

GLASS-STEAGALL – ELLER KAOS!

REAL-ØKONOMI

FINANSIELT GIFTAFFALD

MAGNETTOG OVER KATTEGAT

HANS SCHULTZ

Bankopdeling – ikke hyperinflation

KANDIDAT UDENFOR PARTIERNE

SCHILLER INSTITUTTETS VENNER – WWW.SIVE.DK – 35 43 00 33

Du husker nok, at jeg stillede op til folketingsvalget i 2007 med sloganet: Efter finanskrakket -- Magnettog over Kattegat". Næsten alle politikere, økonomer og eksperter var uenige, men de tog fejl og jeg fik ret. Det gjorde jeg, fordi jeg i lighed med den amerikanske økonom Lyndon LaRouche har forstået et vigtigt princip bag økonomi, som i dag er gået i glemmebogen: Det drejer sig ikke om penge, men om de investeringer man laver i dag, der skaber et bedre fundament for samfundsøkonomien og befolkningen i fremtiden.

Når Lars Løkke Rasmussen og Claus Hjort Frederiksen foreslår at sætte gang i økonomien gennem at stimulere det private forbrug, så er det, som det også har været med den danske boligboble, lige som at tisse i bukserne i frostvejr. Det varmer måske lidt her og nu, men skaber store problemer på lang sigt. Hvis staten derimod investerer i store infrastrukturprojekter som en Kattegatbro, så er det ikke en simpel udgift men derimod en investering.

Pengene skaber arbejdspladser her og nu, men er derudover ikke smidt ud af vinduet i form af hurtigt forbrug, men er investerede i noget, som i løbet af de næste 50 år kommer til at betale sig hjem igen mange gange. Der er en stor gevinst for samfundet ikke blot i kroner og ører, men også i øget produktivitet i økonomien som helhed. Det samme gør sig gældende hvis staten udsteder kreditter til andre investeringer i infrastruktur, og til investeringer i industri og landbrug, uddannelsessystemet og sundhedsvæsenet, hvis vi gør det med omtanke.

Vi står lige nu med et sammenbrud af det internationale finanssystem, fordi finanssektoren har fået lov til at gå amok. Den har skabt gigantiske mængder af spillegæld, der truer alle

bankerne på livet. Skal staten så gå ind og redde bankerne gennem at overtage gælden, som vi har set det i Grækenland og Irland? Nej, vi skal i stedet have en opdeling af bankerne i lighed med Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933.

Bankerne skal så vælge om de vil være en normal forretningsbank/sparekasse, der har indlån- og udlånsaktivitet, men hverken selv eller på kundernes vegne er involveret i finansspekulation. Eller banken kan vælge at være en investeringsbank i lighed med Saxo Bank, der har spekulation som hele sit formål. Praktisk vil det betyde, at de fleste banker enten skal deles i to, eller ophøre med deres risikable spekulative affærer. Gennem en sådan opdeling kan staten holde hånden under den normale bankaktivitet, der er afgørende for realøkonomien, men lade investeringsbanker gå ned og hjem. Derigennem undgår skatteyderne at skulle betale bankernes og finansverdenens spillegæld gennem nye bankpakker.

Der er dårlig gæld og god gæld. Dårlig gæld er når staten gældsætter sig for at redde en masse banker og finansspekulanter, der har tabt penge på finansmarkedernes spillekasino. Den medfører nedskæringer i velfærden og folks levestandard. Det er hvad der er sket i Grækenland og Irland. Så er der god gæld, der opstår når staten investerer i landets fysiske og åndelige udvikling, f.eks. med en Kattegatbro. Det medfører en højere velfærd og levestandard ikke bare nu, men også på lang sigt. Økonomisk ansvarlighed er derfor ikke blot at sætte tæring efter næring, men at finde de langsigtede investeringer, der løfter hele økonomien.

Det er, hvad Lars Løkke Rasmussen og Claus Hjort Frederiksen aldrig har forstået.